

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

9. 12. 2009

B7-0196/2009

PREDLOG RESOLUCIJE

k vprašanju za ustni odgovor B7-0232/2009

v skladu s členom 115(5) poslovnika

o možnostih za razvojno agendo iz Dohe po sedmi ministrski konferenci
Svetovne trgovinske organizacije

Caroline Lucas, Yannick Jadot
v imenu skupine Verts/ALE

Resolucija Evropskega parlamenta o možnostih za razvojno agendo iz Dohe po sedmi ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije

Evropski parlament,

- ob upoštevanju ministrske deklaracije iz Dohe v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO) z dne 14. novembra 2001,
 - ob upoštevanju ministrske deklaracije iz Hongkonga v okviru Svetovne trgovinske organizacije z dne 18. decembra 2005,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 5. septembra 2006¹ o ustavitvi pogajanj v Dohi in z dne 9. oktobra 2008² o prihodnosti razvojne agende iz Dohe v okviru Svetovne trgovinske organizacije,
 - ob upoštevanju izjave voditeljev skupine G20, sprejete v Pittsburghu 25. septembra 2009,
 - ob upoštevanju ocen Konference Združenih narodov za trgovino in razvoj (UNCTAD) v njenem poročilu o trgovini in razvoju iz leta 2007 ter poročila ustanove Carnegie Endowment z naslovom Zmagovalci in poraženci pogajanj iz Dohe z marca 2006 ter o pričakovani rasti BDP kot posledici zaključka kroga pogajanj iz Dohe, in tudi raznih publikacij UNCTAD o prispevku mednarodne trgovine k izpolnitvi razvojnih ciljev tisočletja,
 - ob upoštevanju predsednikovega povzetka sedme ministrske konference STO z dne 2. decembra 2009,
 - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) svojega poslovnika,
- A. ker so se pogajanja iz Dohe začela leta 2001, njihov cilj pa je ustvariti nove trgovinske priložnosti, okrepiti večstranska trgovinska pravila, obravnavati trenutna neravnovesja v trgovinskem sistemu in usmeriti trgovino v korist trajnostnemu razvoju, s poudarkom na gospodarski vključitvi držav v razvoju, zlasti najmanj razvitih držav,
- B. ker se je razvojna agenda iz Dohe začela leta 2001 brez polnega strinjanja držav v razvoju z njeno vsebino; ker je bila končna odločitev o vsebini razvojne agende iz Dohe sprejeta na peti ministrski konferenci STO v Cancunu leta 2003 po tem, ko so jo afriške članice STO protestno zapustile; ker so bila pogajanja o razvojni agendi iz Dohe prekinjena dvakrat, leta 2006 in leta 2008 ter so že eno leto na mrtvi točki,
- C. ker se je v zadnjih petih letih vsebina razvojne agende iz Dohe počasi a vztrajno spreminjala v škodo najmanj razvitih držav, med drugim z zmanjševanjem ukrepov za posebno in diferencirano obravnavo držav v razvoju, ki so se razvili na zgolj nekaj

¹ Besedila, sprejeta tega dne, P6_TA(2006)0350.

² Besedila, sprejeta tega dne, P6_TA(2008)0471.

neučinkovitih ukrepov,

- D. ker se študije, ki so napovedovale rezultate razvojne agende iz Dohe za države v razvoju, in ki so jih med drugim izvedli tudi konferenca UNCTAD, Svetovna banka, organizacija Overseas Development Institute in ustanova Carnegie Endowment, ujemajo v oceni, da bodo učinki pri rasti BDP v državah v razvoju zanemarljivi in naj bi v skoraj vseh najmanj razvitih državah naj bi znašala manj kot pol odstotka, v nekaterih naj bi bila celo negativna, najbolj pa naj bi se izboljšala v treh gospodarstvih v vzponu, namreč kitajskem, brazilskem in indijskem,
 - E. ker pri predpostavke o družbenih in okoljskih učinkih razvojne agende iz Dohe ne vsebujejo dovolj resne presoje vpliva, posodobljene z novimi predlogi delovnih skupin za razvojno agendo iz Dohe za kmetijske in nekmetijske izdelke ter storitve,
 - F. ker so se svetovne razmere močno spremenile od začetka razvojne agende iz Dohe leta 2001, in postavljajo nove izzive in svetovne politične cilje, na primer soočanje z vedno hitrejšimi podnebnimi spremembami, katastrofalnim pomanjkanjem hrane v mnogo revnih državah, velikimi izgubami vrednosti zaradi finančne krize in novim svetovnim valom socialnih težav zaradi gospodarske krize,
 - G. ker se je v zadnjih desetih letih povišalo število dvostranskih sporazumov, ki so agresivno vplivali na deregulacijo trgov, ob tem pa so uničili večstransko sodelovanje ter izničili pomen znižanja tarif z razvojno agendo iz Dohe in pomen večstranskih trgovinskih določb na splošno; ker je EU od leta 2006 vodila agresivno trgovinsko politiko, imenovano Strategija za globalno Evropo,
 - H. ker svetovni izzivi glede podnebnih sprememb, družbene izključenosti, dolgotrajne lakote ter resnosti finančne in gospodarske krize kažejo na potrebo po spremembi pravil Svetovne trgovinske organizacije, ki so pogosto zaostrila te težave, in oblikovanju novega sistema svetovnega gospodarskega upravljanja, v katerem bodo Svetovna trgovinska organizacija in sprejemanje večstranskih trgovinskih pravil trdno usidrani v sistem Organizacije združenih narodov, hkrati pa skladni z drugimi cilji svetovnih javnih politik,
1. se je seznanil s sklepi sedme ministrske konference z dne 2. decembra 2009 v Ženevi; obžaluje, da je bilo to srečanje ministrov na svetovni ravni neproduktivno, saj ni ustrezno obravnavalo najhujše finančne in gospodarske krize v dobi globalizirane ekonomije, h kateri je prispevala sama Svetovna trgovinska organizacija, ali da bi ustrezno povežalo mednarodno trgovino s konferenco o spremembi podnebja v København;
 2. poziva države članice Svetovne trgovinske organizacije, naj pripravijo sklepe o osmih letih neuspešnih pogajanj o razvojni agendi v Dohi in naj priznajo, da ona več nima nobenih možnosti, da bi spodbujala razvoj v državah, ki to najbolj potrebujejo; poziva Komisijo in Svet, naj razpravljata o novi agendi za Svetovno trgovinsko organizacijo, z vodilom prilagoditve svetovnih trgovinskih pravil preprečevanju finančne krize, spodbujanju varnosti in samostojnosti preskrbe s hrano, zmanjšanju revščine in izpolnitvi razvojnih ciljev tisočletja ter ciljev glede podnebnih sprememb;
 3. poziva države članice Svetovne trgovinske organizacije, naj se v skladu s političnimi pričakovanji dogovorijo o skupnih in diferenciranih svetovnih standardih za okolje in

socialo pri trgovini in glede pravil za ločevanje proizvodov glede na metode njihove proizvodnje in predelave, na primer po energetski intenzivnosti;

4. poziva države članice Svetovne trgovinske organizacije, naj se dogovorijo o načelih za doseganje ciljev o varnosti in samostojnosti preskrbe s hrano, ob tem pa upoštevajo ukrepe držav članic za lajšanje dostopa do osnovnih živil po sprejemljivi ceni, in zagotovijo njihove pravice, da nadzirajo količine uvoza in izvoza osnovnih živil in uvedejo prepoved vseh subvencij na izvoz kmetijskih proizvodov ter spoštovanje merila o samostojnosti pri hrani kar zadeva tuje naložbe v prehrambeni in distribucijski sektor;
5. poziva države članice Svetovne trgovinske organizacije, naj se sporazumejo o načelih, s katerimi bi se izognili dolgotrajni neuravnovešenosti pri trgovini, tudi o nacionalnih in regionalnih zgornjih mejah, ukrepih za onemogočanje agresivne izvozne usmerjenosti, višjih in obvezujočih socialnih standardih in ponovnem oblikovanju protidampinških pravil, da bi se vključil okoljski damping, in da bi se oblikovala merila in omejitve za liberalizacijo finančnih storitev; meni, da so regionalni integracijski modeli in krepitev regionalnih trgovinskih odnosov ustrezno ekonomsko nadomestilo za morebitne nevarnosti pri svetovni trgovini;
6. meni, da bo Svetovna trgovinska organizacija ustrezna članica vsakega novega svetovnega upravljalnega sistema, če se bo ponovno vključila v družino institucij OZN; meni, da bo mednarodna trgovina pomemben del svetovnega gospodarskega razvoja, če se bo vključila v pravila in dogovore, ki obravnavajo varstvo okolja, socialno pravičnost in spoštovanje človekovih pravic;
7. priporoča državam članicam Svetovne trgovinske organizacije, naj kot prvi korak k novi trgovinski organizaciji OZN poskrbijo za stalno predstavništvo in sekretariat Svetovne trgovinske organizacije znotraj upravnih teles najpomembnejših večstranskih okoljskih sporazumov, konference Organizacije združenih narodov za trgovino in razvoj(UNCTAD), Organizacije združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), Mednarodne organizacije dela in konvencije organizacije združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), da bo pravila o mednarodni trgovini urejalo obstoječe globalno pravo, ter naj odprejo postopek reševanja sporov Svetovne trgovinske organizacije tretjim državam članicam Organizacije združenih narodov;
8. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter generalnemu direktorju Svetovne trgovinske organizacije.